

Č. 3

Školní rok 2015/2016

DRUHÉ PATRO

Autorský časopis žáků ZŠ

Ročník 14

V tomto čísle nepřehlédněte:

Prvácký poklad? – 50

Zima se blíží – 52

Svátek školy – 56

Svět kolem nás – 62

Naše Rosaline – 65

V Kourimi malují – 67

Podzim

Na podzim se mi líbí, že sbíráme kaštiny a jiné plody. Také se mi líbí všechny ty barvy a vůně. Když pouštíme každý rok s tatškou draka, je to taky fajn. Nelíbí se mi ale ten chlad připomínající smutno a smrt. Všude je ticho, stromy jsou opadlé a já se cítím jak v mrtvém městě. Nelíbí se mi taky to, že je většinou mlha a déšť. Věčně jsme doma, vylezu ven, jen když mám trénink, což je zrovna dneska.

Natálie Bečková 5. A

Já mám podzim rád, protože prší a já mám déšť rád a také protože barvy

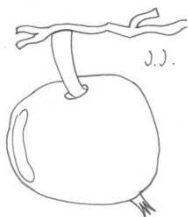


listů jsou zajímavé a to se mi na nich líbí nejvíc. A také když jdeme do lesa v podzim, tak zvuky všech ptáků, zvířat jsou zajímavé. Třeba když jsem šel s dědou, tak jsem slyšel i viděl jelena. Jelen je hezký a strašně řve a jeho parohy jsou nádherné. A také rostou houby a ty já strašně rád sbírám a také dobře

chutnají. A takový guláš z václavků je vynikající. A také se mi líbí, jak moje sestra hrabe listy, i když má 2 roky, ale vždycky se s tím nějak popere. A také máme 2 fenky, a když se honí, tak jí to zase roznesou po celé zahradě. Anebo když se na podzim podívám na Ondřejník a na Lysou horu a na Radhošť, tak jak jsou na jaře zelené, tak se na podzim změň na červenou a to je zajímavé a pěkné.

Ondřej Spilak 5. A

Na podzimu se mi líbí barvy, vůně lesa, šumění vody a klid. Na podzim shazujeme kaštiny s kamarády. Když jdeme na procházku, slyším zpěv ptáků, kteří za chvíli odletí nebo už letí. Hodně s taťkou chodíme na houby a ty pěkně voní, ale já je nejím, jenom je rád sbírám. Škoda, že se nemůžu koupat v řece, ale to mi až tak nevádí. Mlha se mi moc líbí, je šedá a nejde přes ni vidět, když jdeme na Marek. *Matěj Vondráček 5. A*



Já na podzim sbírám ořechy, jablka a kaštiny. Podzim mi přijde trošku tmavší období, ale i barevné. Při takovém období je bezva jít se projít s kámoškou a našimi psy. Špatné je ale, že je dost chladno, takže se musíme hodně oblékat. Není to prostě jako v létě, často prší, je zataženo, zima, ale je i smutné, protože odlétají ptáci. *Klára Machynová 5. A*

Podzim je dobrý ze začátku, ještě je docela teplo. Chodím na kaštiny a pouštím draka. Sbíráme jablíčka proto, že i když je jich dost hodně, mají velikost většího ořechu a málo bývají velké. Zazimuje se zahrádka, kde je ta jabloň. Listopad už není tolik zábavný, začíná být větší tma a je chladnější a už se toho moc nedá dělat. A když je větší tma, tak se hůře vstává do školy. *Denisa Valová 5. A*

Podzim v posteli

Zbarvená země od padajícího listí, k tomu moje ponurá nálada od nemoci. To jsou dvě věci, které mě v posledních dvou týdnech provázely. Pár dní jsem strávila v posteli. Když už mi bylo líp, vytáhla jsem ze šuplíku skicák a začala malovat. Dlouho jsem nemalovala, tak začátky byly těžké, ale potom mi to zase šlo. Když už mě malování nebavilo, tak jako „každé“ dítě jsem vzala do ruky tablet a bavila se hraním her. Po chvíli mě i to přestalo bavit, tak jsem šla do kuchyně a udělala si své oblíbené palačinky. Po 14 dnech nemoci mě za okny nečekalo sluníčko a padající listí, ale chladné podzimní počasí.

Nikol Reková 6. C

Počtete pohádku Prvácký poklad

Děti v 1. C se nedávno učily číst písmeno P a aby jim to šlo lépe „od ruky“, složily si pohádku. Každé slovo v ní začíná na P.

Gabriela Strakošová

Poklad



Papoušek Pepa Potřebuje Pirátský Poklad. Piráti Pluli Pomalu Po Potoce. Papoušek Pozoroval Pirátskou Plachetnici Přes Pruhovaný Plot. Piráti Připluli Pod Parkoviště Poblíž Přístavu. Plachty Plály Pod Prudkým Povichrem. Papoušek Pepa Píská Pirátský Poplach. POZOR!!! POKLAD PŘES

PALUBU!!! Plác... Poklad Potopen... Pepa Pláče. Piráti Pláčou. Pustili Potápěče. Pátrají Po Pokladu. Potápěč Pavel Položil Provaz Pod Poklad. Pomalu Posunoval Poklad Po Písku. Piraně Přehryzaly Provaz, Potápěč Pavel Prská, Poklad Padá Pod Písek...

Po Padesáti Pěti Pátcích Piráti Pořád Pátrají, Papoušek Pepa Pořád Potřebuje Pirátský Poklad. Pláčou Pospolu!!!

Podzimní florbalový turnaj



O podzimních prázdninách jsem jel na florbalový turnaj, na kterém byli nejlepší hráči Moravy a Slezska, tři hráči z Prahy a jeden kluk z české reprezentace juniorů. Turnaj byl určen k tomu, aby hráči z různých týmů hráli spolu, aniž by se předtím někdy viděli. Z FBC Sokola Frenštát tam se mnou ještě jeli další čtyři hráči. Náš tým se jmenoval „Manažeris“. Celkem jsme odehráli čtyři velmi těžká utkání. V prvním zápase jsme vyhráli, ale nebylo to lehké, i když jsme hráli proti nejslabšímu týmu turnaje. Ve druhém

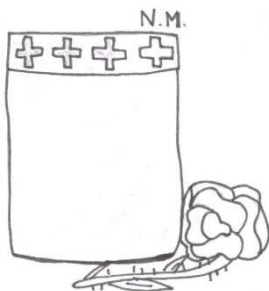
utkání jsme prohráli těsně 2:3, ale spravili jsme si chuť v dalším zápase, když jsme dali gól půl minuty do konce a vyhráli 5:4. V posledním zápase nás čekal tým nejtěžší – IBK Peaches. Nejlepšímu týmu jsme sice dali 3 góly, ale nakonec prohráli 3:5. Po konečném pořadí jsme skončili na krásném 3. místě. Byl to teprve první ročník tohoto turnaje a myslím, že se velmi povedl. Snad tam budu vybrán i příští rok, protože zkušenosti z turnaje jsou víc než velké!!

Petr Káňa 8. A

Poslední den prázdnin jsme jeli kolem šesté hodiny večer s rodinou na hřbitov. Na to, že už byla tma, tam bylo opravdu hodně lidí, ale díky tomu to tam bylo tak pěkné. Na každém hrobě byly nejméně dvě svíčky a v té tmě to nádherně svítilo. I když byla opravdu zima a byli jsme na hřbitově, tak jsem si to vcelku užila. *Kristýna Trubačová 8. A*

Podzimní prázdniny byly moc super. Bylo krásné počasí – azurové nebe, listí zbarvené do různých odstínů hnědé, žluté, oranžové a červené. Já jsem většinu prázdnin strávila s kamarády někde venku a s rodinou. Škoda, že podzimní prázdniny netrvaly déle, aspoň tak měsíc, když je takové krásné počasí, je škoda sedět ve škole, učit se a nudit. A když přijdeme domů, naučíme se a můžeme jít ven, tak už je tma. Tím bych navrhla, aby Ministerstvo školství nějak překopalo zákony a udělalo podzimní prázdniny dlouhé celý měsíc. *Veronika Mladěnková 8. A*

Moje místo je hřbitov, tedy frenštátský hřbitov. Mám jej ráda, protože tam mám babču, které můžu říct cokoli a nikomu nic nepoví. O prázdninách jsem tam strávila celkem hodně času. Nikdo mi tam do ničeho nekecá a ticho přece léčí. Je to jediné místo, kde je ticho, klid a neřeším ostatní problémy. Většinou sedávám na zemi opřená o strom, protože nikde poblíž není lavička. Když k ní přijdu, vyčistím jí hrob a zapálím svíčky, poté tam ještě nejméně půl hodiny vždy sedím a povídám jí, co je nového a tak. To je moje místo z prázdnin. *Míša Krupová 9. C*



Jak se zvířata připravují na zimu

Veverčák: Já na zimu se ubytuju do skvělého hotelu Stromový ráj. Vzal jsem si klíče od pokoje a vybalil jsem si kufry. V přízemí byla restaurace. Dal jsem si lískové oříšky s kešu. Bylo to moc dobré. Vrátil jsem se do pokoje a usnul jsem. A tak jsem přečkal zimu.

Natanael Janák 6. A

Liška: Za chvíli měla začít zima a já neměla žádné zásoby. Tak jsem začala sbírat. Ale když jsem byla u stromu s kaštany, najednou se ozvalo šustění listů, a tak jsem se já liška ryšavá lekla a utekla jsem do nory a

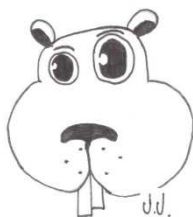


tam hrozný nepořádek. Po hodině jsem měla noru krásně uklizenou.

Katka Matušová 6. A

Veverka: Na zimu se chystám, že si nasbírám ořechy a žaludy ze stromu. Kdybych si je nenabírala, tak bych umřela. Ale já se odstěhuju do hotelu Stromov. A jak skončí zima, tak půjdu zase domů. Přišla jsem do hotelu a bylo to tam moc krásné a dala jsem si ořechovou svíčkovou.

Michal Hykl 6. A



Veverka: Bude zima a já si ukládám zásoby. Už mám plnou tlamu lískových oříšků a běžím zpátky na můj strom. Moje vánoční cukroví mi padá z tlamy na zem, no co, zase se pro něj vrátím. Můj milovaný domov je v jednom z největších parků světa. Běžím nejrychleji, jak to jde, aby si mě nevšimnul pes. Zařekla jsem to! Pes utíká za mnou a štěká jak o život. Ještě že můj

strom je blízko. Vyskočím na strom. Jsem v bezpečí. Pes šel zpátky za svou paníčkou. A můj život pokračuje dál.

Valerie Běnková 6. B

Veverka: Podzim je krásný, zvlášť když jste veverka. Ráno jsem vstala a zjistila jsem, že už je podzim, bylo barevné listí a svítilo sluníčko. Když jsem šla do mé malé kuchyňky a podívala jsem se do spíže, v tu ránu jsem zjistila, že v ní mám jenom jeden oříšek. Problém byl v tom, že mám byt nad paní Veverčákovou, ta mi jí moje zásoby, když nejsem doma. Bohužel jsem nemohla jít shánět nové zásoby,



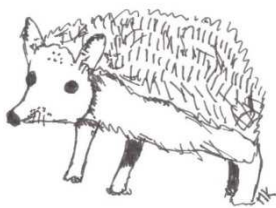
protože venku byla zima a svou bundu jsem půjčila mé sestřence. Dopadlo to dobře, protože na zimu jsem byla u sestřence.

Eliška Harasimová 6. B

Veverka: Hop, hop! Skáču ze stromu na strom a hledám zásoby na zimu. Hele ořech a jaký pěkný, určitě na něm bude hodně dobrých oříšků. Když jsem

vyskočila na ořech, uviděla jsem pár zralých oříšků. Mňam, to bude dobrota, začala jsem si je nosit do úkrytu, když vtom jsem uviděla lidi! Rychle do úkrytu, když vtom jak jsem skočila, uvízla mi nožka mezi větvemi a jak nízko! Ti lidi na mě dosáhnou! Už na mě jeden natahoval ty holé přední packy, už se mě dotknul, vytáhl mě, pak mě položil na zem, pohladil mě a pustil, utíkala jsem co nejrychleji domů, bylo to pro mě ponaučení, že ne všichni lidi jsou nebezpeční.

Natálie Ličková 6. B



Ježek: Jsem ježek a jmenuju se Bodlina. Už mě to vážně nebaví pořád ta zima. To shánění potravy a taky nemám ráda to, že nesmím v zimě ven. Tak a dost! Budu se stěhovat třeba do Afriky. Beru si sebou GPS a svůj kufr. V něm je jídlo, peníze, oblečení. Za dva měsíce a jsem tam. Našla jsem si kamaráda Dikobraza. Však ahoj někdy v Africe!

Kristýna Šenkýřová 6. B

Jaké to je v době počítačů jít ven, třeba do lesa?

V lese jsem byl včera. Byly tam krásně zbarvené listy, pár jsem jich vzal a dal si je vylisovat. V lese byl také malý potůček, voda v něm byla studená. Hodně se mi líbilo, jak ptáčci pozpěvovali. Viděl jsem i zajíce, ale rychle utekl. Potom jsem šel domů.

Rostislav Válek 6. C



Naposled jsem byl v lese na chatě. V lese bylo příjemně, čistý vzduch, ticho. V lese jsem s kamarádem stavěl dům z klacků a listů. Hříby už sice nerostly, ale přesto tam byla zábava. Do lesa bych doporučil chodit, pročistí vám to nos a uklidní.

David Harasim 6. C

V lese jsem byl naposledy asi před týdnem. Nečekaně jsem tam na podzim viděl hodně listů. Byl jsem tam na kole, ale protože bylo celkem mokro, nejelo se mi tam nejlíp. Na kořenech to klouzalo, místy byly prudší kopce, které nešly moc dobře vyjet, a proto jsem musel kolo vytlačit.

Martin Žižka 9. C

V lese jsem byl naposled před týdnem, když jsem byl hodně vzteklý, protože je tam takové ticho a vždycky se tam uklidním. Líbí se mi tam,

že je tam tolik života. Sice nejím houby, ale velmi rád je sbírám. Moc rád chodím kolem potoka, protože mám rád šumění vody, když se žene korytem. Připadám si tam jako v ráji.

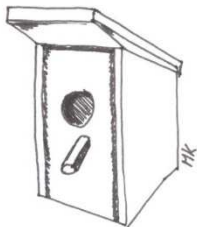
Jakub Juřík 8. B

Naposledy jsem byl u vody zhruba 2–3 hodiny tělocviku zpátky, proč jinak ztrácet čas, když můžu hrát minecraft.

Daniel Trubač 7. A

Na procházce jsem byla 2. listopadu a líbily se mi šišky a kameny. S bráchou jsme sbírali různé listy a nakonec jsme si hráli na schovku.

Andrea Krejčová 6. B



V lese jsem byl minulý týden. Jenom jsme se s rodinou procházeli a říkali jsme si, jak dlouho roste strom a k čemu se využívá. V lese nebo u lesa jsme nasbírali 16 kilogramů kaštanů. Povídali jsme si, jak ušetřit stromy, tak jsem to napsal do časopisu. To jsme byli v Jizerských horách, tam bylo krásně.

Dominik Ištvánec 5. B

V lese jsem byl naposled před měsícem. Byli jsme tam s babičkou, sbírali jsme žaludy a prosekávali křoví. Zahlédli jsme tam taky stádo srnek s jedním jelenem. Zahlédli jsme i lišku a sovou, je, to byla krása.

Vojta 5. B

Naposledy jsem byl v lese minulý týden v sobotu a šli jsme na Javorník. Viděli jsme přes milion lidí a taťka se po cestě díval na mobilu na tenis.

Vendula Křístková 5. A

Naposledy jsem byla v lese v pátek na Žuchově. Viděla jsem tam kolouška a jelena, veverky a ptáčky. Krásně to tam vonělo dřevem a trávou, byl tam i velký krmelec, do něho jsem přinesla usušené žaludy a kaštiny. Nejhezčí byli malí cvrčci.

Renata Mičulková 5. A

Chodím kolem potoka každý den a pokaždé tam vidím to samé, například šípkový keř a někdy i zvíře.

Matyáš Majer 4. C

Byla jsem v lese a sbírala houby. Viděla jsem tam borůvky a maliny. Byla jsem tam naposledy v roce 2013 s taťkou. Bylo mi tam moc dobře.

Katka Frnková 4. C

110 let školní budovy: Den otevřených dveří

Jak jistě každý ví, ve čtvrtek 5. listopadu slavila naše budova 110 let a k této příležitosti se tedy vázal Den otevřených dveří. Musím uznat, že tentokrát to byla opravdu velkolepá akce a bylo se určitě na co dívat. Ale



aby lidé věděli, co všechno je pro ně přichystáno a kdy se koná jaké vystoupení, potřebovali k tomu někoho či něco, co jim napoví. Naše škola mohla nabídnout obojí, nejenže upoutávky visely, kam jste se jen podívali, ale u dveří také seděl vždy jeden pár deváťáků a případným návštěvníkům rozdával programy a nabízel různé upomínkové předměty (kalendáře, pohlednice, sborníky, ...). Takovýto pár musel mít vhodný oděv, na tváři úsměv od ucha k uchu, no a samozřejmě správnou „vyřídlku“. Já jsem také patřila mezi tento jakýsi uvítací sbor a musím uznat, že to byla celkem fuška. Někteří rodiče kamsi chvátali a bylo dost obtížné je zaujmout a začít jim něco nabízet, jiní nám zase slíbili, že se určitě vrátí a něco si u nás koupí, ale jak jsem brzy zjistila, nevrátí se... Na druhou stranu, spousta rodičů nám ráda věnovala svůj čas i peníze a něco si od nás koupila. Prodej mi šel ze začátku dost těžce a jediné, co mi šlo, bylo je potichu uvítat a hezky se usmát, ale za chvíli už jsem to měla zmáknuté a prodali jsme toho hromadu. Protože se na papír zaznamenávalo, kolik kdo prodal kusů, byla mezi dvojicemi jistá rivalita a každý se snažil být nejlepší. Nechci ale aby to vypadalo, že jediné, o co nám šlo, bylo vymámit z lidí peníze, a tak musím dodat, že jsme také fungovali jako směrovky a lidem poradili, s čím bylo třeba. Paradoxně naším největším nepřítelem nebyla stydlivost, jak jsem se obávala, ale zima. Seděli jsme v hrozném a nemilosrdném průvanu a už teď se hrozím, že budu nemocná...

Kristýna Biolková 9. A

Od té doby, co jsem na druhém stupni, jsem Den otevřených dveří trávila vždy jen jako „pořadatel“. Celé odpoledne jsem byla v nějaké učebně, kde se buď dělaly nějaké pokusy, nebo něco vyrábělo. Letos v deváté třídě jsem se ale rozhodla projít celou školu. Od malých prvňáčků, kteří něco tvoří v přízemí, až po novou učebnu fyziky v druhém patře. Skoro v každé třídě se něco dělo. Nejvíce času jsem ale strávila v tělocvičně, kde se co chvíli vystupovalo. Samozřejmě se mi nejvíce líbila gymnastika kluků. Celá škola ale byla jeden velký chaos. Po chodbách

chodili lidé a hledali učebnu, do které by se chtěli podívat, a ve které ještě nebyli. Krásná byla zvláště učebna přírodopisu, kde jsem poprvé uviděla ty speciální notebooky, které se napojují na mikroskop. Nakonec jsem si také vyzkoušela, jaké je uvádět u dveří a pořád dokola opakovat jednu větu. Bála jsem se, že se mi bude zdát, jak pořád dokola opakuju: „Nechcete si u nás něco koupit? Kalendář za tři, pohlednici za pět nebo sborník za 35? Ve sborníku jsou obrázky od dětí a jejich tvorba.“ A takto stále dokola. Samozřejmě jsem ale nezapomněla na činnost redaktora Druhého patra a zeptala se i lidí okolo, jak se jim škola líbí. Natrefila jsem na bývalého žáka naší školy, který si přišel zavzpomínat a prozkoumat, co se na škole změnilo. A tady je rozhovor s ním:



? Co se vám na škole líbí nejvíce?

! Celkově možnost školu navštívit a celou si jí projít. Také velmi vstřícná atmosféra všech lidí okolo.

? Jaká byla pro vás největší změna ve škole?

! Určitě modernizace odborných učeben a poprvé jsem si prohlédl přístavbu jídelny. Krásně je také opravená tělocvična. Podlaha, obložení. Je to tady jiné.

? Vrátil byste se zpět do školy?

! Určitě ano. Nejen z důvodu těžšího života po základní škole, ale budova je krásně renovována a musí být radost do ní chodit, i když děti to tak nevidí, bohužel.

Jana Cibulcová 9. A

Anketa: Jaký byl Den otevřených dveří?

Poprosili jsme učitele, aby s žáky napsali malou anketu. Dostali jsme 375 lístků s odpověďmi. Jejich přečtení, vybrání a přepsání do počítače zabralo šest a půl hodiny. Do příštího sběru jsme získali skoro půl kilogramu papírů. Tady jsou ty nejzajímavější názory.

Jak se připravit na Den otevřených dveří? Proč jsme byli nejlepší?

❖ Na zpěv jsme se připravovaly od začátku školního roku. Každý čtvrtek chodíme na sedm ráno do hudebny zkoušet. Nejlepší jsme byly,

protože jsme různě rozdělovaly hlasy, zpívaly jsme kánon – prostě jsme se snažily být dobré. Agáta Rybářová 8. B

❖ Den před Dnem otevřených dveří jsem šel do lesa sbírat přírodniny. Od hřibů přes větvičky až po vosy. V pavučině jsem našel motýlí křídlo,



tak jsem je vzal. V učebně přírodopisu jsme pak mikroskopovali. Myslím si, že jsme byli nejlepší, protože jsme měli nabitý program – mikroskopy, poznávání přírodnin, koření, byly zde i ukázky zvířat a výroba vodních bomb do koupele. Patrik Šmahlík 8. B

❖ My jsme nacvičovali s družinou tanečky a byly jsme nejlepší proto, že jsme se snažili. Kačenka Dobiášová 2. B

❖ Na taneční vystoupení jsme se připravovaly dva měsíce dopředu, každý týden jsme trénovaly v Trojanovicích asi dvě hodiny, byla to makačka. Myslím si, že se vyplatilo dát do toho všechnu svou energii. Stálo to za to. Sice jsem měla nervy, ale dopadlo to dobře. Lucie Vaňková 8. A

❖ Vystupoval jsem ve velké tělocvičně v přeskoku přes bednu. Trénovali jsme asi měsíc, vstávali o půl sedmé a trénink začínal v sedm. Museli jsme se naučit skrčku, roznožku, kotoul letmo, salto, kotoul na bedně, přemet a jelima. To všechno kromě jelima jsem se naučil a na



vystoupení se nám to velmi povedlo. Nejlepší bylo první vystoupení, kde se mi poprvé povedlo salto přes bednu. Jsem spokojený s naším výkonem, všem se to povedlo. David Kyselý 8. A

❖ Byla jsem v ruské kavárně a vítat lidi. U dveří, kde jsme hlídali, jsme byli nejvíc milí a nejvíc sexy. Eliška Tvarůžková 9. B

❖ Do anglické kavárny jsem dodal obří sušenky, které se prodaly nejrychleji. Benjamin Janák 9. B

❖ Vítala jsem u dveří a myslím, že jsme s Danem byli nejlepší. Byli jsme ukecaní a akorát my jsme byli zrovna od půl dvanácté do jedné a to moc lidí nechodilo, spíš až od té třetí hodiny, ale to nevadí. Ale byla tam strašná zima, no jo, když je ten Den otevřených dveří, tak ty dveře musely být otevřené... Sára Malíková 9. B

❖ Já jsem byla v chemii, předváděla jsem tam nějaké pokusy, jako je třeba chemický chameleon, mramorované mléko a tak. Některé pokusy jsme dělali normálně v kroužku, každou hodinu jiný. Moc mě to bavilo, bylo to zajímavé, rozhodně se mi to zdálo lepší než ve fyzice, v chemii to byla sranda☺ Natálie Heřmánková 9. B

❖ Na Dni otevřených dveří jsem zpívala se školním sborem. O půl jedné jsme přišly do učebny hudební výchovy, převlékly se, přezkoušely všechny písničky a mohly jít zpívat. Zpívaly jsme dost dobře, usoudila jsem to z velkého potlesku. Ad'a Jalůvková 6. B

❖ Pomáhala jsem paní učitelce Aleně Maňasové. Chodím do biochemického kroužku a ještě s pár kamarádkami jsme vyráběly solné bomby. Paní učitelka míchala směs, já přidávala olej a vodu, Dita měřila odměrky, Eliška přidávala voňavou sůl a Kiki dělala od každého něco. Den otevřených dveří se mi moc líbil. Natálie Ličková 6. B

❖ Pekli jsme a byla to nejhezčí vůně z celé školy. Lucie Kedroňová 9. A

❖ Dělali jsme koblížky do německé kavárny a prodávala jsem je až do vyprodání zásob, všem chutnalo a bylo to super. Nela Mikulčíková 9. A



❖ Vystoupení jsem měla celkem šest – čtyřikrát jsem hrála z anglického divadla Císařovy nové šaty, dvakrát jsem vystupovala s mažoretkami. Denisa Valová 5. A

❖ Já jsem na Dni otevřených dveří vystupoval v anglické pohádce Little house, kde jsem hrál žabku Kuňkalku. Jak jsem dovystupoval, šel jsem se podívat na gymnastiku chlapců osmých tříd, byli tam i moji dva kamarádi z fotbalu. Po gymnastice jsem šel domů. Jan Pavelka 5. B

❖ Já jsem byla jako účinkující, tančila jsem country. Měli jsme dvě vystoupení a na první se byla podívat mamka a bráška. Potom jsem šla do jazykové učebny, kde se prodávalo Bubble tea a šla jsem ještě na pokusy. Moc jsme toho nestihla, protože pak bylo druhé vystoupení. Pak jsem odtančila a šla domů. Berenika Jiskrová 5. B

❖ O Dnu otevřených dveří jsem dvakrát vystupoval, na vyučování se přišla podívat mamka na angličtinu a na matiku. Po vyučování jsme chystali třídu na naše divadelní představení anglické pohádky Little house (Boudo, budko). Mezitím jsem chodil po stáncích a nakupoval, viděl jsem vystoupení mažoretek. Potom kolem druhé a potom ještě ve čtyři hodiny jsem tancoval country tanec. Byl to super den ☺
Antonín Šimčík 5. B

Jak jsem viděl Den otevřených dveří?

❖ Nejvíce času jsme strávila ve velké tělocvičně. Vystupovalo tam mnoho žáků naší školy. Nejvíce mě zaujala taneční skupina dívek z 8. A Papája. Obdivuji jejich nápaditost, snahu a cíl dosáhnout co nejlepšího výsledku. Natálie Bačová 8. A



❖ Nejvíce mě zaujala učebna přírodopisu, podle mě to bylo nejzajímavější. Nejvíc se mi líbila hlava pavouka. Teo Urban 7. A

❖ Na DoD jsem se podílela obsluhou v Ruské kavárničce a pečením. Pečení jsem plánovala už týden předem. Když jsem viděla, jak jídlo mizí, byla jsem spokojená, že mělo úspěch. Dalo to práci, takže by to potěšilo každého. Michaela Zachníková 7. A

❖ Byla jsem na Dni jako divák a líbilo se mi, že jsem vyhrála perník a bonbon. Mojí mamince se líbilo, jak jsem se dobře učila. Sára Ego-Aguirre 2. B

❖ Chodila jsem i po škole a nechala se namalovat. Mamince se líbilo, jak musela poskládat z trojúhelníků trojúhelník. Kačenka Dobiášová 2. B

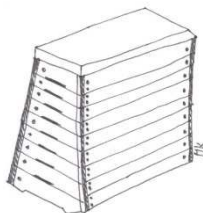
❖ Byl jsem v učebně chemie a byl jsem nadšený. Nejvíce se mi líbil ten popelový had. V přírodopise jsem se díval do mikroskopu. Moji rodiče tam nebyli, a proto jsem si mohl utíkat po celé škole. Adam Hoza 2. B

❖ Líbilo se mi běhání po chodbě a různé vyrábění. A nejvíce se mi líbilo krátké vyučování. Viktorie Petrová 4. D

❖ Den otevřených dveří je můj oblíbený den proto, že celá škola je otevřená do 17 hodin. Líbilo se mi malování na obličej a chemie, super byly mikroskopy. Markéta Fryščáková 4. D

❖ Nejvíce se mi líbily cizokrajné kavárny. Byl to hezký nápad a byly hezký udělané. Vojta Kurdel 8. A

❖ Líbilo se mi vystoupení Sudičky u Parmů, protože bylo vtipné, naučné i zajímavé. I když trvalo jen 15 minut, bylo to to nejlepší divadlo a vystoupení na DOD. Také po vystoupení nebyla nuda, měli tam osobní věci Parmů. Vlastimil Paluska 6. C



❖ Nejlepší byla gymnastika, začínali poměrně jednoduchými cviky a dokonce dělali i salto přes švédskou bednu, bylo to opravdu „best of“. Proto bych dal svůj divácký hlas tomuto vystoupení. Lukáš Kutáč 6. C

❖ Byl jsem v chemii. Když jsme ve 13 hodin začínali, byli jsme všichni nervózní. Měl jsem „hlavní roli“ v pálení hořčíku. Nakonec to všechno dobře dopadlo, ty čtyři hodiny uběhly rychle a uklízeli jsme pak asi dalších 45 minut. Bylo to super. Ladislav Žlebek 6. C

❖ Nejvíce se mi líbilo v učebně fyziky. Byly tam moc zajímavé věci, například magnetická stavebnice, pokusy s elektrickou a tak... Claudia Člupná 6. C

❖ Ve velké tělocvičně jsem vystupovala s mažoretkami. Bylo náročné se všechno naučit, ale stálo to za to. Byla jsem v Lékorkách, které vystupovaly dvakrát, nejdříve jen se svou skladbou a na závěr Dne otevřených dveří vystupovaly všechny oddíly najednou, seřazené za sebou na jednu skladbu. Bylo to super. Kateřina Štěpničková 6. C



❖ Rok 1905 – bylo to neobvyklé představení, které mě zaujalo a bylo dobře zpracováno. Myslím si, že za ním stálo dlouhé zkoušení a trénování. Zdeněk Kocián 9. C

❖ Byli jsme na vybíjené a hráli jsme proti dalším šestákům a vyhráli jsme nad všemi, no prostě jsme vyhráli a dostali diplom a pohár. Prostě jsme nejlepší šestáci. Lukáš Kořán 6. A

❖ Nejvíce se mi líbilo v chemii, protože tam něco rostlo a bylo to jako živé.

Lukáš Blažek 6. A

❖ Mně se nejvíce líbila učebna přírodopisu, protože tam byla živá zvířata. To mě velmi překvapilo, protože ve školním řádu stojí, že živá zvířata do školy nesmí. Ale taky to bylo super, protože si rodiče mohli vyzkoušet krystalizaci soli. Jakub Spilak 6. B



❖ Líbilo se mi v přírodopise a velké kolo. Matěj Dudek 4. B

❖ Zaujalo mě vystoupení všech mažoretek najednou. Bylo to jako armáda mažoretek. Martin Jaroš 5. A

❖ Dobrý den, pane učiteli Ondryáši. Já jsem byl na Den otevřených dveří a hráli jsme anglickou pohádku Little House, byl jsem medvěd (Brum). Čekal jsem na sportovky a bylo to dobré, moc mě to bavilo, za to dávám palec nahotu ☺ Martin Sobota 5. B

Svět kolem nás...

Zdravá pětka u druháků

V pondělí 16. listopadu nás ve 2. B navštívila paní lektorka ze Zdravé pětky. A jaké zajímavé poznatky jsme si z lekce odnesli?

- že ovoce je zdravé a má v sobě vitamíny, také zelenina je zdravá
- že pětka je důležitá a že je zábavné sbírat pětky (pětibodové lístečky)
- že se z jídla mohou udělat panáčky

- že nemáme jíst sladkosti, nemáme pít alkohol, nemáme kouřit, nemáme sprostě mluvit



- že ovoce a zelenina nám dává spoustu vlákniny
- že mléčné výrobky nám dávají tuk a maso posiluje kosti, bílkoviny také posilují kosti
- musíme hodně cvičit, musíme sníst pět porcí ovoce a zeleniny denně
- když si chceme něco dát, musíme si umýt ruce

- plesnivé ovoce musíme vždycky vyhodit

Naučná stezka Beskydské nebe a 4. D

❖ Nejvíc se mi líbila cesta v korunách stromů a cesta bosýma nohama. Nelíbilo se mi jít zpátky do školy. Viktorie Petrová

❖ Moc se mi tam líbilo v korunách stromů a hodně jsem se dozvěděla. Líbil se mi i ten bosý chodník. Beáta Boháčová

❖ Nejvíce se mi líbila ptačí stezka a pak jsme šli na bosý chodník, který jsme si všichni zkusili i přesto, že byla trochu zima. Marky Žingorová



❖ Bylo to opravdu dobré, ušli jsme 2–3 kilometry. Šli jsme kolem Mařenčiny studánky, památníku Břetislava Bartoše a řeky Lubiny. Ale nejvíc se mi líbil bosý chodníček u kapličky. Tam jsme chodili boso třeba po šterku nebo

kůře. Filip Káňa

❖ Nejvíc se mi líbily úkoly lvíčka Fittyho, pak se mi líbila stezka Beskydské nebe a nejužasnější byla bosá stezka, kde můžete zkusit, jak chodili lidi před námi. Mikuláš Kalina

❖ Moc se mi líbil bosý chodník. Sice byl studený a někdy pichlavý, ale bylo to super. Potom se mi líbila stezka dravých ptáků. Naučili jsme se spoustu zajímavých věcí. Michaela Štefková

Výstava biblí ve Frenštátě

S naší třídou jsme se vydali 20. října na výstavu biblí. Byla tam spousta pěkných biblí. Malé, velké, staré, nové, motorkářské, vězeňské, vojenské, dětské, tlusté, tenké, Starého i Nového zákona. Bible vyšla ve

více než 2500 různých jazycích a nářečích. Byla tam také spousta jiných zajímavých věcí a líbilo se mi tam.

Jan Šenkýř 8. C

Výstava začínala přednáškou o Bibli. Pán nám vyprávěl, o čem bible je. Dozvěděli jsme se, že některé části překládal třeba vězeň na cigaretový papírek. Vyprávěl nám také o chlapci, který byl chudý, hloupý a propadal. Jeho matka uklízela u bohatých chytrých lidí a zpozorovala, že se málo dívají na televizi a převážně čtou. Tento systém zavedla doma a časem její syn zjistil, že je díky tomu chytřejší. Dneska je jeden z nejlepších lékařů a kandidát na prezidenta USA.

Daniel Himlar 8. C

Pán, který nám na výstavě povídal, měl příjemný hlas a mluvil hodně chytlavě a k srdci. Hodně mě taky zaujala výstava, kde byla třeba bible pro vězně, pro vojáky, která vydrží i ve vodě, nejmenší i nejstarší bible a taky bible pro děti ve formě pohádek. Výstava se mi velmi líbila a chtěla bych se tam podívat znovu.

Tereza Křístková 8. C

11. listopadu 1918 skončila první světová válka

Před 97 lety skončila první světová válka. Jak asi mohly vypadat poslední dopisy vojáků z fronty? Vymýšlela 9. C.

Milí doma, konečně!

Každý den byl pro mne utrpením. Ztratil jsem hodně známých a kamarádů. Viděl jsem, jak vojáci přede mnou umírají a další jak trpí hladem. Teď se to ale změní. Už budu doma a můžu se těšit z domova, z dětí a lidí, které znám a kteří mi několik let chyběli. Začnu zase nový život. Už se na vás hodně těším, doufám, že jste na mne nezapomněli a těšíte se na mne.

Zapsala Zdislava Fialková

Milí doma, konečně!

Konečně ty dlouhé boje skončily, konečně se vracím domů, konečně se vracím na místo, ze kterého jsem byl donucen odejít. Ač jsem vás nechtěl opustit, musel jsem. Ale teď se vracím domů, abych vás mohl opatrovat, smát se s vámi. Byly to kruté boje a ne každý z nás měl takové štěstí, jako já. Řádily zde nemoci, mnoho vojáků padlo. Já však ne, protože myšlenka na domov mě naplňovala a dodával mi sílu. Sílu vstát a dál bojovat o svůj život.

Zapsala Tereza Lupíková

Milí doma, konečně!

Je to k neuvěření, ale je to tady. Skončila válka. Nemůžu se dočkat, až vás zase všechny uvidím. Celé ty roky jsem se snažil o jedno, přežít další den, jenom abych poznal ten pocit svobody, co prožívám teď. Za pár dnů jsme doma, upečte nějaké dobré koláče. Zapsala Veronika Šaradyová

Rosaline Bongono

Rosaline Bongono se narodila 20. září 1996 a žije v hlavním městě Guiney v Conakry. Na její studium přispíváme penězi ze sběru starého papíru od roku 2007. Letos je v posledním ročníku střední školy a v říjnu byla odeslána poslední platba občanskému sdružení Pro-Contact, které adopci na dálku zajišťuje. Pokud byste se chtěli o projektu adopce dozvědět více, můžete navštívit stránky [www. pro-contact.cz](http://www.pro-contact.cz).

Co nám napsala Rosaline?

Jejich školní rok začal až 19. ledna 2015 kvůli epidemii Eboly. Do školy přicházeli v sedm hodin ráno a pobývali tam do 14 hodin, pak měli hodinovou pauzu a od tří do pěti hodin probíhaly opakovací kurzy.



Rosaline se vracela domů dost unavená, půl hodiny odpočívala, pak si vyprala oblečení, dělala úkoly, něco snědla a od 20 hodin si četla poznámky ze školy. Do školy se letos chodilo od pondělí do soboty, každý den tři předměty a pak opakovací kurzy, s výjimkou sobot, kdy byly jen dva předměty a už se nic neopakovalo. Rosaline psala, že oslava Velikonoc se letos hodně vydařila, celý den byl naplněn radostí. Následující den se vdávaly dvě její sestřenice (obě ve stejný den), které jsou mladší než Rosaline. Svatba se odehrála ve velké rodině v jiné čtvrti Conakry (Nongo), obřad se vydařil, všichni si zatancovali a dobře se najedli. V Conakry

nemá každý telefon nebo počítač, mají ho jen ti, kteří mají bohaté rodiče. „Přeju vám především pevné zdraví, dlouhý život a klid ve všem, co děláte. Jsem opravdu šťastná, že jsem vaše adoptivní dcera a s Boží milostí vám slibuju, že maturitu zvládnou. Vaše adoptivní dcera Rosaline.“

Jaká je Rosaline očima pracovníků sdružení Pro-Contact? Je to velmi vážná studentka, statečná, moudrá a inteligentní. Pravidelně chodí do školy. I koordinátoři si pochvalují, jak dobrá je s ní spolupráce. Je si velmi dobře vědoma své mise a svých cílů, touží studovat na vysoké škole. Má ke studiu všechny předpoklady – pracovitost, disciplínu, vážnost, přesnost, pilnost, odvahu, motivaci, pevnou vůli, lásku k studiu, ambici uspět i touhu jít dopředu.

Rosaline je dívka statečná a velmi odpovědná, ale zároveň žije ve velmi těžkých podmínkách. Žije sama od malého věku. Její biologičtí rodiče odešli, její otec jako první a nikdy se již nevrátil ani nedal o sobě vědět. Údajně snad teď žije někde v Libérii. Několik let poté odešla matka za svým mladším bratrem a žije nyní v Mali. Dívka tak žije v Guineji sama, bez rodičů a bez rodiny. Projekt adopce je tak pro ni jedinou podporou a nadějí. Nemá žádný rodinný život. Její rodinou jste vy adoptivní rodiče, projekt, koordinátoři, její škola a kamarádi ve škole...

Co se mnou (ze mne) bude?

Jak vypadá rozhodování žáků v jedné nejmenované deváté třídě?

❖ povolání ještě nemám zdaleka vybrané, asi nemám ani tušení, co budu, asi nějaká manuální práce.

❖ jsem rozhodnutá už asi od 7. třídy, že půjdu na konzervatoř. Vybrala jsem si to sama, takže už je rozhodnuto. Budu asi učitelka v ZUŠ nebo něco jiného. Snad to vyjde, ať nemusím se hlásit ještě jinak.

❖ už vím, co asi nej přesněji bych chtěla dělat. Aji máma mi to dovolila, takže jsem rozhodnutá o budoucím povolání.

❖ s výběrem svého povolání nejsem vůbec dobře. Nemůžu přijít na to, co by mě bavilo. S výběrem mi pomáhá mamka, ale taťka to ještě zhoršuje. Nutí mě, abych šla na frenštátský gympl, jenomže já tam jít nechci. Chci už mít povolání určené a ne si ho za další čtyři roky vybírat znovu.



❖ s volbou školy (povolání) jsem úplně na začátku, ještě jsem nezačal, ani to zatím neřeším.

Dne 17. září 2015 se v Brně konal Mezinárodní strojírenský veletrh. Každá firma měla své vyhrazené stanoviště. Bylo tam nespočet strojů a výrobků. Nejvíce se mi líbily 3D tiskárny a jejich produkty, například zcela funkční kolo z titanu nebo

brýle, do kterých se vloží smartphone, stáhne příslušný program a už se uživatel rozhlíží se ve virtuálním světě. Samotný 3D výtisk brýlí vyjde přibližně na deset tisíc korun. Dále bylo k vidění mnoho svařovacích strojů, jedna firma měla dokonce za maskota dva metry vysokého robota sestaveného z různých šroubů, matek, pér, nýtů. Taťka mě na veletrh vzal proto, abych si udělal představu, jaký obor si mám vybrat pro moje budoucí povolání. Ale výsledek je takový, že mám v hlavě ještě větší chaos. 😊

Martin Gajdušek 9. C

Návštěva z Frýdlantu

Do školy nás přišel navštívit rodilý mluvčí Američan Paul Till, který učí na frýdlantském gymnáziu Beskydy Mountain Academy.

Na tuto hodinu jsme se všichni těšili, ale zároveň se i báli, že na nás rodilý mluvčí bude mluvit a my mu nebudeme rozumět ani slovo. Nakonec ale nikdo takový problém neměl. Celá hodina začala slovem: „Hello!“ a pak se mluvilo především anglicky. Zahráli jsme si několik her. Zpívalo se a také hodně smálo. Hráli jsme hry o lentilky, což bylo hlavní lákadlo. Ze začátku se nikdo nehlásil, ale jakmile jsme se dozvěděli, že to je o lentilky, hned byly ruce nahoře. Super bylo taky to, že přednášející neuměl úplně na 100 % česky, takže jsme se opravovali navzájem. Po tom, co jsme si řekli, jaké zálučnosti má sloveso „can“, nastalo pár informačních věcí o škole. Musím uznat, že škola vypadá moc dobře a myslím, že jsem nebyla sama, kdo začal uvažovat o studiu na této škole.

Jana Cibulcová 9. A

Přečetli jsme v Puzzlíkovi aneb Co nového v Kouřimi?

Žijeme ve škole...

72 hodin dobrovolné práce pro okolí – Duhové míče

Na začátku října se konal již 4. ročník této akce. Letošní devítky pracují



už tradičně, letos se k nim přidala ještě 6. třída. Zakázka od města byla náročná – pomalovat zeď, která odděluje fotbalové hřiště od silnice. Malůvky, které tam původně byly, byly už omšelé, nevýrazné. A tak jsme se do toho s vervou pustili. Paní učitelky předkreslovaly, děti vymalovávaly, nálada byla výborná a všichni

chtěli, aby bylo zdařile hotovo. Ale nepřálo nám počasí. I když jsme původně plánovali pracovat jako všichni na této akci, 9. 10. přšelo a nešlo to. Nakonec jsme malovali, když bylo lépe, ale sluníčku se naše míče zřejmě moc nelíbily. Nesvítilo a nesvítilo. Ještě ve chvíli uzávěrky časopisu nebylo hotovo. No, pokud to do zimy nestihneme, doděláme vše na jaře. Zeď na nás určitě počká! Doufejme, že se malba líbí!

M. Bílková

72 hodin dobrovolnictví „Vesele do školy 2“ v podání 4. A

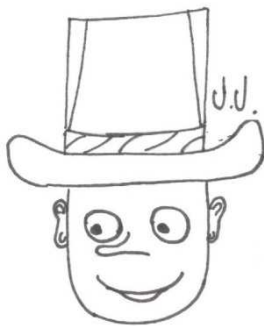
Byl normální den, normální pondělí. Svítlo slunce. Oblékli jsme se a šli jsme ven, protože nás paní učitelka přihlásila do projektu "72 hodin pro lidi, přírodu a místo, kde žijeme". Minulý rok jsme malovali stopy před školou a na plot přivazovali obrázky strašidel, aby cesta do školy byla veselejší. V letošním roce jsme opravovali stopy a namalovali tři obří skákací panáky. Začínali jsme velkým úklidem. Paní učitelka připravila barvy na obkreslování tlapek. Když bylo hotovo, předkreslili jsme křídami panáky, které jsme ve skupinách navrhli. Potom jsme šli na svačinu, protože jsme byli zmrzlí a hladoví, a po svačině jsme všechno obtáhli barvami. Moc jsme si to užili, bylo to super. Příští rok budeme určitě dělat znovu něco dalšího!

PS: Chtěli bychom vzkázat pošťákovi a paní na podpatcích, ať koukají, kam šlapou. A ať nám věří, že když je něco mokrá, tak je to mokrá.

(Převzato z časopisu Puzzlík – www.zsk.cz)

Třídní schůzky – kamarád nebo nepřítel?

Není žádným tajemstvím, že třídní schůzky nemají žáci zrovna v lásce. A takovéto nesympatie se u mě mnohokrát zvětší ve chvíli, kdy se jedná o třídní schůzky partnerské a já musím do školy taky. Zastávám názor,



že je to ztráta času a to nejen pro mě, ale pro všechny zúčastněné. Učitelé musí být v práci mnohem déle, rodiče se dozvědí věci, které raději ani vědět nechtěli a žáci jsou stejně hlavou v oblacích a nějak se snaží izolovat od okolního světa. Když jsem se ale v naší 9. A ptala, jestli by chtěli třídní schůzky zrušit, zjistila jsem, že je to půl na půl a pár lidí mi odpovědělo, že je jim to úplně jedno. Z jejich odpovědí usuzuju, že přístup k takovým věcem

se asi značně mění s věkem a žáci už prostě ví, že i tohle se nějak

přežene. Když jsme se ale sešli naposledy, všechno probíhalo jinak než jindy. Nejprve se všechny devítky nahrnuly do jídelny a vyslechly si jednotlivé zástupce z místních středních škol a učilišť. Na výběr toho bylo opravdu hodně a věřím, že si mnozí přišli na své. Potom už každý zamířil ke své třídě a hrozil se nejhoršího. My jsme tentokrát museli k paní učitelce každý individuálně. Řeknu vám, ačkoliv to nakonec dopadlo dobře, stejně to byl docela nepříjemný pocit sedět tam jen tak ve třech, navíc než jsem se vůbec dostala na řadu, uběhla asi hodina, protože paní učitelka si nás brala po deseti minutách a my přišli mezi posledními. A ani zkroutené pohledy vycházejících spolužáků ostatním nepřidávaly na odvaze. Všechno už je to naštěstí za námi a vy si teď můžete přecíst, jak to žáci viděli ještě den předem a jestli se tohoto dne báli nebo ne...

❖ Nebojím se třídních schůzek, ale reakce rodičů...

❖ Nebojím se, protože mě stejně nic hrozného nečeká.

❖ Když mám blbé známky, tak mám trochu strach, ale jinak ne.

❖ Já miluju třídní schůzky, vždycky je to tak fajn koukat, jak „pančelka“ mluví o našich známkách a o našem chování, je úžasné muset poslouchat, jak jsme blbí atd.

❖ Ne, nebojím se, zaprvé: rodiče tam nejdou a zadruhé: ví o mých známkách.

Kristýna Biolková 9. A

Čertovské pohádky – Čerti v kuchyni



V minulém školním roce se osmáci a deváťáci proměnili ve spisovatele a vymýšleli pohádky na téma Čerti v kuchyni. Naše účast byla trochu jiná než u ostatních škol v kraji – spisovatelé představili a přečetli svá díla malým prvňákům a druhákům a ti jim na oplátku nakreslili k pohádce obrázek.

Soutěže se zúčastnilo 921 autorů z celého kraje a naši žáci nezvítězili. Malou útěchou byl balík plný CD, na kterých jsou načteny některé příběhy. Mezi takto slavnými čerty byla i pohádka Hladový čert od Daniela Romanovského z 9. B.

Co nám o svém díle řekl? „Měl jsem v porovnání s ostatními jen poloviční čas, první hodinu psaní jsem totiž nebyl ve škole. Pohádku jsem pak přepsal doma a poslal paní učitelce. Svou pohádku jsem slyšel

načtenou ve škole, překvapilo mě, jaký živý a zvučný hlas měl moderátor Hitrádia Orion Radek Erben. Doma pohádku ještě neslyšeli, ale určitě se najde čas. Nikdy jsem moc nepsal, tak akorát slohovku a to, že si k přečtení vybrali zrovna mého Hladového čerta, považuji za úspěch.“

Jak se těšíme na příchod čertů a jejich kamarádů?

Šimon Malina: Já se těším na anděla, protože ten se mi líbí nejvíce ze všech. Těším se i na Mikuláše. On má takovou velkou knihu, kde má napsané, které děti byly hodné. Taky tam má napsané, kdo zlobil. Čerta se vůbec nebojím. Ten se mi moc líbí, protože je celý černý, jenom jazyk má červený.

Jakub Klimíček: Na Mikuláše se moc těším, protože mi nosí dárky. Těším se i na anděla, který mi zase dá nějaké sladkosti. Na čerta se taky těším. Ve školce na nás byl hodný. Všichni jsme se s ním vyfotili. A vůbec nikoho neodnesl s sebou do pekla.

Gabriela Poledníková: Já se těším na všechny tři, protože jsou všichni hodní. Jenom čert občas pohroží řetězem. To největší zlobidlo vezme do pytle. A těm ostatním, kteří zlobí, řekne, ať jsou hodní, jinak si je příště vezme do pekla. Já se ho bát nemusím, já jsem hodná.

Martin Petr: Těším se na všechny. Na Mikuláše se těším, přinese mi dárky. Anděl je vždycky hezky ustrojený, líbí se mi jeho šaty. A na čerta se taky těším, protože si ve velkém pytli odnese všechny neposlušné děti. Mně? Mně si nevezme, já jsem byl přece celý rok hodný.

Radim Hrdlička: Těším se na Mikuláše, protože mi přinese spoustu dárečků a je na mne vždycky moc hodný. Na anděla se těším, protože nosí pěkné bílé šaty a křídla, ty se mi moc líbí. A ještě se líbí jeho dlouhé bílé vlasy. Z čerta strach nemám. Minule mi donesl plno sladkostí. A myslím si, že mi je donese i letos, protože jsem vůbec nezlobil.

Názory žáků 1. A zapsala paní učitelka Eva Bačová

Martinské trhy

Martiňák, jak se u nás říká, byl už i za dob našich babiček, jeho tradice se ale trošku změnily. Jako malá si pamatuju trhy jako obrovskou akci,

kde jsem nic neviděla a nesnášela to, jelikož jsem si vždy připadala jako trpaslík ve velké sklenici obrů, kteří se na mě tlačí ze všech stran. Nejednou jsem se dokonce ztratila. Útěchou ale vždy bylo, když jsem dostala sladký pendrek a máma mi nechala líznout medoviny. Teď ale, když jsem starší, vnímám to jinak. Je to akce, kde si všichni chodí příjemně popovídat. Na Martiňáku potkáváte lidi, na které jinde přes rok nemáte šanci narazit. Co ale znamenaly Martinské trhy pro naše babičky, když jim bylo tak jako nám anebo později, jsem byla vyzkoumat přímo u své babičky (74 let), která tady žije už odmalička.



? Jak jsi prožívala Martiňák, když si byla malá?

! Jako malá si trhy moc nevybavuju, přesně nevím, jestli jsme na ně taky chodili, jelikož už bývalo dost sněhu a my bydleli na kopci, ze kterého nebylo tak jednoduché se dostat do Frenštátu.

? A jak jsi prožívala Martiňák, když už jsi měla děti?

! To bylo daleko jiné, než jak jsou trhy dnes. Na svatého Martina byl svátek a v obchodech bylo k dostání spousta věcí, které se jinak nedaly vůbec sehnat, jelikož mi obě děti vyrůstaly za komunistů. Banány a další jiné různé suroviny se balily, aby vydržely až do Vánoc, často ale bezúspěšně. Také si pamatuju, že když bylo mé starší dceři jedenáct, šel si můj manžel stoupnout do řady na kolo. Jarka totiž strašně toužila po kolu a jiný den v roce, kdy by ho dostala, nebyl. Na Martina bylo opravdu všechno. Doma se vyvařovalo. Husa nebo kachna se jinak nedělala. Dnes je to ale něco jiného.

? Když je dnes vše jinak, jak trávíš Martina dnes?

! Je to úplně jiné, člověk má všeho hromady, takže nemusí stát dlouhé fronty na potraviny. Navíc Martin je teď hlavně kulturní akce, kde se sejdou velké davy lidí, což není nic pro mě. Když jsem byla mladší, chodila jsem tam ráda, jelikož jsem tam potkávala spoustu lidí, včetně vnoučat. Dnes se tam ale jen symbolicky zastavím pro něco dobrého.

Děkuji za odpovědi

Jana Cibulcová 9. A

Tak, a máme za sebou další číslo časopisu:

- ❖ od jiných se lišilo především obrovskou spoustou času, které spotřebovalo.
- ❖ pokud se budete chtít podívat na podrobnější výsledky ankety ke Dni otevřených dveří, navštivte webové stránky Druhého patra.
- ❖ pozvolna nám přibývají mladí redaktori, jejich první ostrým startem bude doprovázení čertů a jejich družiny v pátek 4. prosince (doufejme, že sami neskončí v pekle)...



Podle internetu žije v ČR



1214 Andělů,

Komiks



380 Mikulášů,



ale jen JEDEN Čert!

Na vydání 133. čísla Druhého patra se podíleli: Jana Cibulcová, Michaela Žingorová, Kristýna Biolková, Karel Šindler

Obrázky kreslili: Natálie Malíková, Jakub Juřík, Lukáš Kutáč, Martin Kunderát a Ester Zátoková z 1. C (str. 51)

Fotografie: Petr Ondryáš (str. 49), Petr Káňa (str. 51), Markéta Hrachovcová (str. 63), Pro-Contact (str. 65), Martin Gajdušek (str. 66), časopis Puzzlík (str. 67) Karel Šindler (ostatní)

(Z)odpovědný vedoucí: Petr Ondryáš

Komiks: Natálie Heřmánková

e-mail: druhe.patro@seznam.cz

<http://www.zsturfren.cz>

Tisk: LWR Graphic s.r.o. Frenštát p. R.

ZŠ a MŠ Tyrsova 913, Frenštát pod Radhoštěm

Vydáno 25. 11. 2015